

Roosevelt se je deloma podal zahtevam konservativnih demokratov glede znižanja davkov

ni skoro normalne razmere. Ko je Roosevelt to slišal, se je podal zahtevi obeh zbornic kongresa. Sporazumeli so se: dne 31. decembra odpadde davek, ki znaša dva odstotka in pol in ki je bil naložen na nerazdeljeni dobiček. Namesto tega pride davek v svoti 18 odstotkov na ves čisti dobiček korporacij, ako zniža čisti dobiček \$25,000 ali več.

Ta program bo senat skoro gotovo sprejel, in če bo sprejet tudi v poslanski zbornici, kar se pričakuje, bo senat lahko zaključil svoje zborovanje najkasneje 3. julija. Kongres se zopet snide prvi teden v januarju.

Newyorški župan je v resnici govoril –

hrvatsko!

Iz New Yorka smo dobili poročilo od Lawrence Zupančiča, ki se nahaja tam na obisku. Navzroč je bil pri otvoritvi Jugoslovanskega paviljona na svetovni razstavi. Kot nam je svetnik jugoslovanskega poslanstva v Washingtonu dr. Rybar povedal zadnji ponedeljek v Clevelandu bo pri otvoritvi Jugoslovanskega paviljona nagovoril župana LaGuardia v slovenskem jeziku, ker je prepričan, da bo dobil — hrvatski odgovor. In sedaj newyorško časopisje z velikimi črkami na prvi strani lista poroča, da je LaGuardia govoril zbrani množici hrvatsko, in sicer celih pet minut. Povedal je, da so jo ne

učil tega jezika, ko je bil ameriški konzul na Reki. In govoril je

LaGuardia je med drugim dejal: Pravijo, da je Balkan smodnišnica, toda to ni resnica. Na Balkanu so jako prijazni, gostoljubni in izobraženi ljudje. Toda druge države so Jugoslavijo neprestano hujskale! Pomnite, da kadarkoli nastanejo kake težave na Balkanu in boste skušali najti vzrok, da Jugoslavija ni kriva težavam, pač pa je hujskanka prišlo do zunaj. Jugoslovanci narodo ljubi mir, toda če se jim prisiljen braniti, zna tudi nastopiti. Naj pustijo večji in močnejši narodi Jugoslavijo v miru in prepričan sem, da bo prevladoval vedno mir." Tako je govoril newyorški župan LaGuardia, ki je žel od nazožjih črnovitih od

bravanje. —————○—————

padla v omedlevaro
New York, 25. maja. Mrs. R. ta Boulton, soproga enega izme mornarjev na submarinu Squalu je včeraj dvakrat padla v omed

da se nahaja njen mož najbrž med mrtvimi in drugič, ko se

sporodni, da so ga živega prin
sli na površje. "In s kakšnim v
seljem sem drugič padla v ome
levico," je pripovedovala Mr
Boulton.

Pevska vaja Mladinskega pe
il skega zbora iz Holmes Ave

E. vrši v soboto popoldne 27. maj
ob 5. uri, namesto v torek 3.
maja. — Pevovodja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

617 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

No. 123, Fri., May 26, 1939

Mr. Sweeney in angleški kralj

Martin L. Sweeney je član poslanske zbornice ameriškega kongresa in zastopa 20. kongresni okraj v Clevelandu, kjer voli najmanj 15,000 Slovencev. Kot Irec seveda ni nič kaj dober prijatelj Anglije in angleškega kralja, ki se sedaj mudi v Ameriki na obisku. To je tudi javno povedal v kongresni zbornici, in iz kongresnega uradnega zapisnika posnemamo sledeče dele njegovega govora napram angleškemu kralju:

"Tovariši kongresniki, ko se približuje že dolgo pričakovani čas za obisk angleškega kralja in kraljice v Zedinjene države, čutim, da nikakor ne bi vršil svoje dolžnosti kot javni uradnik, ako ne bi podal nekaj nasvetov, kako naj se zabava in kratkočasi njih veličanstvo v Zedinjenih državah. Spominjajo se prijaznosti, katero so kraljevi predniki izkazovali skozi stoletja mojim prednikom na Irskem, bi bil gotovo nevhvaležen, ako ne bi pokazal vsaj nekoliko hvaležnosti napram angleškemu vladarju, ki vlada nad sintetično demokratsko Anglijo. Radi tega svetujem članom državnega odredka naše vlade, katerim je izročena naloga kratkočasiti angleškega kralja, da se ravna po sledečih pravilih:

"Povelje naj bo izdano vsem prebivalcem mesta Washington, da ustvarijo pravo londonsko atmosfero. Pennsylvania Ave., kjer prebiva naš predsednik naj prekrstijo v Picadilly cirkus. Pri državnih banketih naj gostje namesto frakov in cilindrov nosijo lakajske rdeče uniforme. In na vseh jedilnih istih naj bo riskana lžjava neodvisnosti kot v spomin na vladno angleškega kralja Georga III, ki je tedaj bil vladar ameriških kolonij — kot v spomin, da nismo še pozabili krivic, ki bi se ponovno pojavile, ako se Amerikance zopet prisili, da gredo v vojno za — Anglijo.

"Mogoče bi zahteval preveč, ako bi nasvetoval, da kraljeva dvojica tekom svojega bivanja v Beli hiši naredi nekaj korakov preko ceste, kjer se nahaja naše ameriško poslopje zakladnice in plača vsaj mal delež na ogromni angleški dolg, ki izvira iz izza svetovne vojne in ki znaša \$5,419,388,374.72, kar predstavlja glavnino in obresti, katere ima ubogi stric Sam za tirjati od Anglije.

"Dobil sem sporočilo, da bodo nekatera javna poslopja tekom bivanja kraljevega para v Washingtonu zaprta. Iskreno upam, da se bo predvsem zaprlo vrata naše zakladnice in se jih uspešno zklenilo. Mislim, da me razumete kaj mislim s tem. Ako bi mogoče kralj in kraljica rada videla naše krviželjne Indijance, pokažite obema naše moderne Indijance, za katere stric Sam tako lepo skrbi. In če bi hotela videti naše ameriške sužnje, naj gresta v katerikoli urad ali uredništvo v Zedinjenih državah, kjer bosta videla, kako se potijo in garajo naši inteligenti pod bičem, ki ga vihti roka pobiralca davkov.

"Mogoče bi rada videla naše ameriške opozicijonalce. Tedaj jima pokažite naše republikance, ki komaj čakajo, da privedejo svoje lopove v javne urade. In končno bi želel, da peljete angleškega kralja in kraljico v Walter Reed, Mount Alto ali v bolnišnico sv. Elizabete. Pokažite jim ta naše ameriške pohablence, ki so se borili, da rešijo Anglijo. Dobro bi bilo, če bi se o tej priliki spisala dramatična igra, katere namen bi bil pregovoriti Amerikance, da nikdar več ne bodo kaj enakega storili. In primerno bi bilo opomniti angleškega kralja ob tej priliki, da če bi plačal par sto milijonov na svoj dolg, da bi zmanjšal obilo trpljenja vojnim veteranom.

"In če kraljeva dvojica slučajno pride v našo kongresno poslansko zbornico, bi svetoval, da zaigra godba The Star Spangled Banner in svetoval bi nadalje, da se obema predita poslovljni politični govor našega prvega predsednika Georga Washingtona.

"In zadeva največje resnosti bo, ko bo angleška kraljeva dvojica položila venec na grob ameriškega nepoznanega vojaka. Zdi se mi in groza me je, ko mislim, da čujem klic duha nesmrtnega ameriškega nepoznanega vojaka, ko kliče angleški kraljevi dvojici: "Radi vas ležim danes v grobu, namesto, da bi se veselil življenja!"

"Zal mi je pa, da kraljeva dvojica nima dosti časa, da bi obiskala naš Fort Knox, da bi pogledala silno skladovnico ameriškega zlata. Oh, to bi bil pogled, to bi se obema sline cedile! In namesto, da bi naša marinska godba igrala "Rule Britanija" naj zaigra ob oni priliki "Our Gold Kentucky Home."

(Konec prihodnjic.)

Kaj pravite!

V Euclidu so tako politično navdušeni, da že ne vedo kam s politiko. Zato so jo vtaknili zdaj celo v šole in vrgli iz uradov nekaj šolskih ravnateljev. To je dvignilo precej prahu, ki bo šel sedanjí administraciji precej do kože pri jesenskih volitvah.

Mislili smo, da bo država Ohio pod novim gubernijem vsa v zlatu in z demanti posuta. Pa je po njih prav toliko plevla, kot ga je bilo pod prejšnjim gubernijem, samo nekoliko mrzleje, je letos kot je bilo ob tem času druga leta.

BESEDA IZ NARODA

Kanonika Omana lastna slika

Dr. Fr. Trdan

(K NJEGOVI 60 LETNICI)

Lepo pomladansko jutro je. Sonce ravnokar vzhaja. Rosne kapljice se prelivajo v vseh mogočih mavričnih barvah, ker se kopljejo v njih beli, rumeni in rdeči cvetovi. Pod oknom se oglašajo ptice pevke, iz daljave prihajajo glasovi ubranega zvonjenja. Prvi maj je. Zato hite trume pobožnih vernikov k šmarnogorski nebeski Kraljici. Vseposvods veselje in praznično razpoloženje!

Tudi jaz sem danes židane volje. V duhu sem med Vami, dragi rojaki, v Ameriki, v Clevelandu, v Narodnem domu pri sv. Lovrencu na surprisu preč. g. kanonika J. J. Omana — šestdesetletnika. Tudi jaz bi mu danes z Vami vred rad osebno doprinesel svoj skromni obolos, pa smo tako daleč narazen. Pa naj te vrstice povedo, kaj čuti hvaležno srce!

Ko sem premišljal, kako bi g. kanonika za 60-letni jubilej, katerega obhaja dne 22. maja t. l., s peresom naslikal, mi je oko zastalo in njegovih pismih. Lep kupček jih je že, saj si že skoraj 20 let pridno dopisujeva. Ker so mi ljuba in draga, jih skrbno čuvam in vestno drugega nad drugim skladam. Pisma vplivnih mož so namreč dragocen vir za podrobno spoznavanje pisca, njegovega dela in njegove duševnosti. Ne nudijo nam samo podatkov o piščevem bitju in žitju, ampak nam odpirajo tudi vpogled v njegovo delovnico, zlasti pa jasno osvetljujejo njegov značaj. Ne govore samo o zunanjih pripetljajih njegovega življenja in o razmerah, v katerih je živel, temveč tudi o tem, kako je sodil o raznih pojavih, ki so se ga dotikali, in kako je čustvoval. Skratka: pisma nam kažejo človeka, kakršen je v resnici.

G. kanonik je tudi v pismih tak, kakršen je v besedi in dejanju: nežen in obziren, a tudi možat in dosleden. Kakor je na eni strani mehak in čustven, je po drugi tudi odločen in neizprosni, vendar pa kljub temu plemenito strpen in človekoljuben. Delaven brez prestanka, se nesebično žene za tem, kako bi svoje najboljše sile posvetil dušnemu in gmotnemu napredku svojih faranov in rojakov. O njem tudi najhujši nasprotnik ne more reči, da išče sebe in svoje, ne pa tega, kar je božjega. Dan za dnem se dogaja, da levica ne ve, kaj dela desnica. In če ta duševni obraz dopolnim še s skopimi črtami njegovega telesnega lika, kakor nam ga kaže naslovna stran njegovemu 60-letnemu jubileju posvečene knjige, smem reči, da je pri kupen in duhovit mož. G. kanonik spada med tiste srečne značaje, ki ga človek precej vzljubi, kakor hitro se z njim seznani.

Iz nešteti njegovih pism sem v pričujočem sestavku zbral le nekatera najzanimivejša zrna, jih logično razporedil in tako sestavil podobo, ki daje celoten vpogled v njegovo lepo in harmonično notranjost.

Dragi prijatelj!

Ker vem, da se kot zgodovinar in geograf zanimaš za Ameriko in še posebej za naše slovenske rojake, zato Ti pošiljam to pismo. Pismo je namreč tisto čudovito sredstvo, ki daje človeku priliko, da pride iz lahka do govorjenja. Kajti kaj je pisanje? Malo počasnejše govorjenje. Večkrat boš zadel v mojih pismih na slovnične napake, nič ne de! Ven-

dar pa v moje opravičilo vedi, da jaz nisem nikdar obiskoval slovenskih šol. Moja nepozabna mati in lasno prizadevanje sta polagoma vsaj nekoliko nadomestila to, kar bi mi bila že v zgodnji mladosti morala dati šola. Toda jaz kljub temu ljubim svojo milo materinščino tako iskreno, kakor sem iskreno ljubil svojo dobro in skrbno mater. Slovenec sem, Slovenec sem, tako je mati dejala, ko me je dete pestovala.

Kako ljubim slovensko zemljo, o kateri mi je nešteto krat toliko lepega pripovedovala moja ljuba mati, bi Ti rad vedel? Ko sem se prvokrat pripeljal na slovenska tla, me je za hip prevzela nepopisna ginenost: najrajši bi bil iz vlažne izstopil in poljubil to krasno zemljo, ki mi je dala očeta in mater, in mi izročila v varstvo nešteto svojih sinov in hčera. V Ameriki sem gledal to lepo zemljo, kot gledam znanca na fotografiji, vidim ga, toda govoriti ne morem z njim. Zdaj pa sem gledal slovensko zemljo iz oči v oči. Njeno sliko sem ponesel s seboj, tako se mi zdi lepa in mila, da mi je noben tuj vtis ne skali in ne zabriše.

Odkar sem se posvetil duhovskemu stanu, mi je bila edina misel: zvesto služiti Bogu, posvečati samega sebe in delati za častni in večni blagor svojega bližnjega.

Čujte in molite, ker ne veste ne ure ne dneva. Na te sveto-pisemske besede sem mislil, ko sem včeraj precej po maši hitel iz cerkve. Telefonično so me klicali na Petra Bizjakova dom, ki se ga gotovo še spominjaš? Ponoči mu je nenadoma postalo slabo. Požuril sem se, toda kljub temu sem prišel prepozno. Kako mi je humerah, v katerih je živel, temveč tudi o tem, kako je sodil o raznih pojavih, ki so se ga dotikali, in kako je čustvoval. Skratka: pisma nam kažejo človeka, kakršen je v resnici.

V petek sem pokopal neko 42 letno Čehinjo, vzela jo je jetika, pa me, na mojo veliko žalost, niso pred smrtjo tja poklicali. Sama je bila versko brezbržna. Ima dva sina, ki sta sicer krščena, toda pri prvem sv. obhajilu pa ni bil ne eden ne drugi, dasi imata že oba nad 20 let. Bog ji bo milostljiv, meni pa tudi, če sem morebiti tudi jaz kaj nje-ne verske brezbržnosti kriv. Stanovali so daleč proč od naše cerkve, pa se niso leta in leta zganili. Bog vedi, zakaj toliko ljudi ne mara za Boga, ki je vendar naš dobi in ljubezni oče!

Včeraj sem poročil Miss B., vzela je poštenega in značajnega fanta iz krščanske in trde slovenske družine M. Poroka je bila s peto mašo, pri kateri sta oba kaplana asistiral. K cerkveni slovesnosti je prišlo tudi več protestantov, ki so se čudili našemu petju in lepim poročnim obredom. O, da bi ne občudovali samo zunanjih obredov ampak se tudi vrnil v naročje Cerkve, iz katerega jih je prevzetni Luther iztrgal.

Za našo novo cerkev zopet pridno agitiramo. Danes mi je nekdo prinesel \$700 po 2% na posodo, drugi je daroval \$60, tretji \$50. Dal ljubi Bog še več takih plemenitih duš! Mnogi so za ta dobi namen naravnost navdušeni. Včasih si celo pri hrani pritrago, samo da morejo kaj za cerkev prispevati. Eden mi je obljubil tisoč dolarjev na posodo. To je res požrtvovalno, ako pomislimo, da damo mi samo po 2% obresti. Preden začne-

mo z zidavo, bi radi imeli vsaj \$40,000 dolarjev gotovine. In če bi večino ostalih stroškov dobili na posodo po 2%, potem bi kmalu zmagali ta dolg. Prosim Te, spomni se nas in naše bodoče cerkve pri sv. maši, da pridemo čimprej do zaželjenega cilja!

Z delom gre zopet bolj slabo. Kar nepričakovano je začela industrija delavce odpuščati. Nekateri menijo, da dela industrija to zato, da ne bi delavci zmeraj več zahtevali, drugi dolže komuniste. Jaz so vrazim komunizem, toda sedanjí kapitalizem nima prav nič sramu božjega v sebi. Zato gre moderna sebičnosti in brezboštvo še večji sebičnosti in brezboštvo nasproti. Posledice bodo enkrat najbrž zelo krute in veliko nedolžnih ljudi bo trpelo. Bog vedi, če se bo svet kdaj spametoval?

Čas hiti in prav je, da hiti, ker sedanjí časi niso dobri. Pa ne tožim, da bi mislil, da sem kakšna kislja repa ali kislno zelje. Dokler človek veruje in upa, je vse naše trpljenje in gorje le neznamno in majhno v primeri s trpljenjem našega ljubega Zveličarja.

Časi res niso dobri, pa tudi niso nič boljši, ker so pozabili na Boga in na božje zapovedi. Vzemimo* za zgled samo Ameriko! Zadnjih 70 let seje-mo po naših javnih šolah samo seme brezboštva. Izven katoliške cerkve je še po cerkvah malo krščanskega nauka. In sedaj, ko naša mladina dozoreva in gredo sadovi brezbožne vzgoje v klasje, se pa začudení povprašujemo, odkod in zakaj pokvarjenost?

Ti bi rad vedel, kako je z mojo boleznijo? Nič hudega. Odpeljal sem se v bolnico po nasvetu zdravnika. Menil sem, da odhajam na skriva. Toda precej se je razvedelo in seveda tudi vseprek govorilo. Eni so trdili, da me je kap zadela, drugi so vedeli povedati, da bom na želodcu operiran, tretji so me pa že v "trugo" devali. Tako, vidiš, sem lahko od strani opazoval, kaj delajo z "mojim truplom." Zame, kajne, dober nauk? Zpomnil si ga bom, da bom vedel, da se bo enkrat res vse to zgodilo. In takrat: Kyrie eleison, Christe eleison!

Moja roka najbrž ne bo nikdar več stara, zdrava. Toda če večjega križa ne bo, bom tudi to že kako prenesel. Ljubí Bog me je vedno očitno vodil in podpiral. Nikdar ni ni pošiljal pretežkih križev, dasi sem marsikaj doživel. Zato se včasih kar bojim vic, ki bodo enkrat gotovo moja last in posest. Zato se pogosto priporočam Mariji in sv. Jožefu, da naj takrat nikar name ne pozabita.

Torej ravnatelj dr. Anton Ratajec je umrl? Dober gospod je bil. Blagor mu, zdaj že ve, kakšna je večnost, zdaj že ve, kakšna je božja sodba, zdaj že ve, kakšen je Bog, naš končni cilj.

Pozdrav Tebi in vsem gg. profesorjem! Prosim za mento zase, za svoje farane in za vse, ki so dobre volje. Bog Vas živi, pa pridni bodite!

Tvoj Janez.

ČUDNA OBRT

V Fort Lauderdale, Fla. je policija prišla na sled skupini zamorskih fantov, ki so lovili mačke (luštane domače mucke) in jih prodajali lastnikom dirkalnih psov. Pravijo, če tak pes raztrga živo mačko, je dosti hitreji v dirki. Fantje so dobili za mačke po 25 centov, za take pa, ki so jim odščeplili kremplje in zobe, so dobili po 40 centov. Policija ne ve, po kaki postavi bo sodila mačje kidnapiranje, ker niso v seznamu divjačine.

V naznanje Barbiču

Euclid, O.—Če je kaj podlega na svetu je to, da če kdo ne more pobiti stvarnih argumentov, pa začne nositi osebne stvari na dan. Med take "značajne" spada tudi Frank Barbič. V Prosveti se dne 16. maja znaša nad znanim dopisnikom tega lista, Matt Tekavcem. No Mr. Tekavec ne potrebuje nobenih zagovorov. Poznam ga osebno, odkar sem v Clevelandu in kdor je imel z njim kake stike, mu ne more ničesar očitati. V njem se zlasti zrcali to, da je ostal zvest svojim načelom. Če bi imel Barbič vsaj trohico tiste doslednosti, ne bi nosil osebnih stvari na dan. Zato bi mu pa jaz svetoval, naj ne vtiče nosu tje, kjer nič ne smrdi. Čudno je pa to, da nisi še dal v javnost, g. Barbič, kaj se kuha v loncih na collinwoodskih štedilnikih, kako se ljudje ljubijo in krejajo med seboj. Ne, tega še nisi povedal, drugo pa menda že vse. Vidiš, taka roba bi prav prišla Prosveti, ki je za izobrazbo in napredek. Nekaj cikaš na Newburg, pa če se ne motim, je bil nekje pri nekem društvu stavljaj predlog, da se te da na društvene stroške preiskati v zgornjem stuku, če je namreč tam vse v redu. Da si pa priljubljen pri ženskem spolu, kot sam omenjaš, to ti pa radi verjamemo in že zdavno vemo. Sicer ne bi bil tako blebetav kot čežfencne bature.

Jakob Gustinčič,
19630 Ormiston Ave.

Koncert "Kraljičkov"

Maple Hts., O.—Kakor vrana, ki se oglašja s svojim krakanjem, kadar se bliža dež, tako se oglašim tudi jaz, pa ne naznanjam dežja, ampak prav lep koncert naših Kraljičkov. Vse vas vabim, da pridete in daste spodbudo in pogum našim otrokom, da vztrajajo še naprej. Poleg tega boste imeli pa fin užitek od krasnega slovenskega petja. Saj ni lepšega in milejšega užitka kakor če se sliši naše otroke peti slovenske pesmi. Ameriške pesmi lahko itak vsak dan slišimo. Naših slovenskih pesmi, petih od naših otrok, pa ne slišimo vsak dan in tudi ne vsak teden.

Torej vas vabim iz vsega Clevelanda in tudi iz drugih naselbin. Pridite v nedeljo 28. maja v SND v Maple Heights ob 3:30 popoldne, da slišite naše Kraljičke pod vodstvom g. Ivana Zormanana.

Mary Martinšek.

Iz Euclida

Se precej dobro smo se imeli na naši veselici 30. aprila. No, najsrečnejši so bili Jurij Gruzinski, John Gabrenja in Agnes Zagar iz Newburga. Na 14. maja je bila pa šolska dvorana sv. Kristine zopet polna, ko so priredili šolski otroci lep program za Materinski dan. Lahko se reče, da take prireditve se ne vidi vsak dan. Priznanje se mora dati našim č. šolskim sestram in otrokom, ki so tako perfektno rešili svoje vloge.

Na 21. maja smo pa imele članice Oltarnega društva fare sv. Kristine skupno sv. obhajilo pri prvi sv. maši. Prav lepo število se jih je udeležilo. Popoldne smo imele sejo in poseji pa, kakor že več let, nekaj okrepčila. Prav lepo smo se pomenile in povesile. Kako bi bilo lepo, če bi bila pri vsaki seji tako lepa udeležba. Kako vse bolj veselo bi bilo. Pa še več bi jih bilo, pa so ostale nekatere pri svojih malih doma, ker je bilo tisti dan tudi prvo sv. obhajilo.

Tako gre čas naprej, vsak dan je eden več na naših ramah. V Euclidu je pa vedno kaj novega in prireditve pri sv. Kristini so vselej prav lepe. Če ne verjame-te, pa pridite pogledat. Pozdrav vsem čitateljem Ameriške Domovine.

T. Zdešar.

IZ PRIMORJA

—Bomo videli. V dneh, ko krivica še vedno zmaguje nad pravico in laž nad resnico, v dneh temnih slutenj listam po albumu svojega spomina, a moje duha oči skušajo pogledati skozi gosto kopreno, ki mi zastira prazniki miru. Koliko lepih spominov je bilo izrečenih in kolikor pristranih zdravil ob zvenenju penečim se vinom napolnjevanja. Koliko krasnih naslovov prvih straneh časopisov, kolikor lepih misli o praznikih miru, prebujajoči se pomladi, v kateri ri vstajenju je simbolizirano di vstajenju onih, ki so bili pomenjeni na stopnjo drugorazredni ljudi. Ali se bodo te lepe besede te zdravice, te želje uredništva, ki so dobile izraza tudi v pisih teh dni, ki butajo s tako lo ob stene src njih, ki odločajo Ali bodo te želje ganile srce, bodo želje zadovoljevale?

Tudi mi emigranti smo sili navade in si v teh dneh želili vse dobro. Marsikdo je srečen, da par dni ne izidejo sopisi — za srečo so tudi prazni praznovani istočasno z nami — in ga ne begajo z vednovini razburljivimi vestmi. Marsikdo je na radioparadi nervozno kretajo pahnol in postajo, ki se mu je vsiljelo političnimi poročili in si polajraje lahke muzike.

Mnogo nas je bilo, ki smo ščila znanec in prijatelj sv. jemaši s težkimi mislimi in je vsako novo voščilo samo globlje potisnilo v brezno skrb in dvomov. Ko sem ostal sam svojimi mislimi, sem moral misliti o nerazumljivi apatiji, ki se polasča z vsakim danom bolj naših ljudi. V dneh, ko na mestu največja opreznost bistrost pri presojanju dušnih kov, se izgubljamo v govorjenju, pripovedovanju, litičnih "vicev," tanzanju mnogih slučajih celo v popolni bezbržnosti. Fant je namreč na članski sestank v družni Po poti sreča znanca. Priro-zadostuje že samo pripomeni: "Kaj boš hodil, saj nimaš slaj," da ga odvrne od pravi namere in raje skupaj zavijem gostilno in skušata tam v vstopiti skrb in tako laže magati ovire, ki jih jima življenje na pot.

Ljudje se razhajajo s kima-

čimi glavami in zaključujejo se je skrbipolne razgovore s hom: "Bomo videli..."

bili otroci, smo iz takih, ki vedno ponavljali ti dve besedi radi norce brili tako, da smo dali "je rekel slepec." Zdi se, da je zdaj ob takih prikli-dopolntev se posebno na vsak zaveden emigrant v njegovo mesto in kaj je njegova dolžnost; samo slepi, so sami, družbo jim delajo hopeneti, "Pričakujejo bodogodkov" in konvulzijo "Bomo videli..."

IZ DOMOVINE

—Naseljavanje zagor-Hrvatov v Slavoniji. V dom-terih slavonjskih krajih se naselilo že precej kmeto-v. Hrvaškega Zagorja in Pre-murja. Ta so po večini na-sezonski delavci, ki so si jem toliko prislužili, da si urejujejo lastne domove, pa med njimi tudi kmetiči, novi, ki so bili doma od-šev in bratov izplačani v z-ladje gospodariji v Slavon-ker v preobljundenj dom-krajih ni mogoče kupiti od-ljisti. V Slavoniji se dobi mna kmečka domačija že 20,000 do 30,000 din. —Sam si je vzel življen-V ljubljanskim Mostah se obesil štiridesetletni Oblak, sluga na finančni rekciji. Vse kaže, da je Ob-napravil samomor v dušni-zmedenosti.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. May

Vprašal sem jo, ali bi smel iz ječe ven na sveži zrak. Odgovorila je, da mi ni dovoljeno ter da noč in dan se mora za vrati dva bojovnika in da stražita in da me bodeta z žile, dokler ne zapustim ječe, tisti dan, ko me bodo hvalili privezali. Le svoji slabosti in boleznim, je pravila, se nisem zahvalila, da me niso zvezali, da pa me bodo morali zvezati kmalu zvezati, ker da sem precej krepkejši. Moji prijatelji pa da so vsi zvezani in grogo zastraženi.

Njene besede so moje samostojne precej omajale.

Imel sem še sicer Winnetou na lase. Ko so ga Kiowe pripeljali na naš tabor ujeli, sem skrivaj osvobodil in mu jih vzel. Rad bi bil imel spopad na njega in pa dokaz v boju, da sem ga jaz rešil. Zanimljivo sem se na to lase, da mi ni bilo treba v skrajni sili rešiti življenja, toda mogoče je bilo vseeno, da bi mi Winnetou ne bil prišel. In tedaj sem se lahko veselil le na samega sebe, na svoje telesno moč.

Toda kako je bilo z mojo telesno močjo —?

Kes sem se sicer redil, od dne do dne sem bil krepkejši. Skoraj dva meseca se nisem genil s svojega ležišča. In lenarenje ohlapi mišice. Pravi bi moral —.

Kako? S čim?

Kadar sem spal, sem ležal medvedjih kožah, sicer pa vsaj zadnje tedne, stopal po bi ali pa sedel na ležišču. Stola ni bilo v moji sobi, ne nobenega pohištva ne.

Vedel sem svoji strežnici, nisem vaju nizkega sedenja in jo prosil, ali bi mi prinesla primerne kamele, da bi laže sedel.

Poročila je moja želja Winnetou in poslal mi jih je kar v zbirko. Najtežji je tehtal nad sto kilogramov.

S temi kameni sem telostno, pa le, kadar sem bil sam. V njem izdal. Delal sem se, da sem še vedno bolehen. V resnici pa sem že po najstih dneh brez težave večkrat zaporedoma dvignil najtežji kamen od tal in ga čez glavo. Te vaje sem daljeval in po treh tednih sem bil spet močen in gibljiv kakor pred boleznijo.

Nami belimi vred, s Samsonom, Dick Stonetom, Parkerjem in menoj, so mi pripeljali domov tudi sto ujetih Kiow. Nšo ču je bila, da jih niso mučili na Kleki petra da je bil nov učitelj, učil jih je usmiljeno in ljubezni do bližnjega.

Nanesli so Kiowam, ko bodo bili odkupnino, je pravila, prosti.

Šest tednov sem že bil v neblu Apačev, če nisem da bi bili ujeti Kiowe od domov. Niso se najbrž mogli ziniti z Apači za odkupnino. Dve sto ljudi celih tednih prehranjevali in stražiti, Apače ni bila malenkost! Niso se morali Kiowe za prelo plačati. In čim dalje so bili in odklanjali pogoje, v tem večje številke nastel račun.

Stlutil sem, da ne bodo dolgo ostali in da se bližajo mene in za moje tovarščični zadnji dan.

Tisti dan je prišel.

Moje jesensko jutro je bilo, je tople sijalo, celo v ječo sem čutil njegove

bil mehek in otožen, njene oči so bile mokre. In nazadnje ji je pritrljajala solza po licu.

Zaslutil sem, kaj jo žalosti. Pa delal sem se nevednega in jo vprašal:

"Jočeš —? Kaj pa se je zgodilo, da si tako žalostna?"

"Se bo šele zgodilo —. Danes —."

"Kaj?"

"Kiowe so prosti in bodo danes odšli. Sinoči so prispeli njihovi seli doli k reki in pripeljali vse stvari, ki smo jih zahtevali za odkupnino."

"In zato si tako žalostna? Saj bi morala le prav za prav veseliti, da so se pogajanja za vas srečno in koristno končala in da boste dobili bogat plen!"

"Ne veš, kaj govoriš! In ne slutiš, kaj te čaka!"

"Kaj me čaka?"

"Obhajali bomo slovo od Kiow in pri tem slovesu bodo tebe in tvoje tovariše privezali na kol." Prestrašil sem se.

Vkljub temu, da sem ta dan že dolgo pričakoval. Zadnji dan svojega življenja —.

Kako bo z menoj, ko bo zašlo solnce —?

Hlinil sem ravnodušnost, mirno sem jedel. Ko sem bil gotov, sem ji dal posodo. Vzela jo je, vstala in odšla.

Pri vodu pa se je obrnila in prišla k meni nazaj. Roko mi je dala, in ni se mogla več premagovati, solze so jo polile.

"Zadnjikrat smem govoriti s teboj. Posloviti se moram —. Old Shatterhand te imenujejo, močen junak si. Bodi tudi močen, ko te bodo mučili! Nšo ču je zelo žalostna, da boš moral umreti —."

Toda ponosna bo, če ti nobena muka ne bo mogla izbiti krika bolečin! Stori mi to veselje in umri, kakor umre junak!"

Odhitela je.

Stopil sem k vhodu, pogledal bi bil rad za njo.

Pa dve puški sta mi zastavili pot. Straža je storila svojo dolžnost. Da sem stopil le še korak dalje, bi me bila ustrelila ali pa vsaj nevarno ranila.

Nisem smel naprej. Tvegati bi bil življenje, ali pa vsaj Apače še huje razdražil. Ostreje bi pazili na mene in manj prizanesljivo bi ravnali z menoj.

Brž sem stopil nazaj v svojo ječo.

Kaj bi naj bil tudi sicer storil —? Najbolje je bilo, da sem se zaenkrat vdal v svojo usodo in mirno počakal, kaj bodo z nami sklenili, pa v danem trenutku poskusil rešitev z Winnetouovimi lasmi. In če bi tudi Winnetouovi lasje nič ne pomagali, sem se v najskrajnejšem slučaju še vedno lahko zanesel za svojo telesno moč.

Na beg zaenkrat ni bilo misliti. Ko sem stopil za Indijanko iz sobe, sem videl dovolj, četudi sem se moral naglo umakniti. En sam pogled me je preprečil, da bi bila vsaka misel na beg v takih okoliščinah enostavno blazna.

Nastanili so me, kakor sem opazil, v osmem ali devetem nadstropju puebla. Naslonjen je bil na mogočno skalnato steno ozke doline ter zidan s kamenjem, deloma tudi z opeko. Koliko nadstropij da je bilo še nad menoj tega nisem videl. Pa že radi varnosti, mislim, so me shranili v eno najvišjih.

Navzdol pa sem pogledal. Vsako nadstropje je za nekaj korakov odstopalo od roba spodnjega nadstropja, ravna streha nižje ga nadstropa je tvorila ploščad za višje nadstropje. Pueblu je bil torej res podoben stopničasti piramidi, ki se je proti vrhu zoževala v skalovje. Sobe v pritličju so bile najbolj razsežne, v višjih nadstropjih pa tem manjše, čimbolj so ležale proti vrhu.

(Dalje prihodnjic)

ZAHVALA

Podpisana se iz srca zahvaljuje prijateljem in znancem za izkazano čast ob priliki najinega 25-letnega zakonskega življenja, ki so nas na tako prekan način izvalili, da bova videla prekrasne slike v S. D. Dvorani na Prince Ave. Najsrčnejša hvala mojemu prijatelju g. Trkmanu, ki mi je že dva tedna poprej na delu omenil, da bodo kazali goriške in kraške slike, da bo zanimivo, da bi tudi on rad še enkrat si ogledal domačijo. Zadnje dneve mi pripoveduje, da dobi nov avto in da bo prišel na 29. aprila k nam in da si ga bomo skupaj ogledali. Pa je prišla 8 ura, Trkmana ni bilo, pa sem se kar sam napravil, da grem gledat slike, pa zagledam mojega prijatelja z novim svetlim avtomobilom. Moja soproga se ni kaj dobro počutila, žalostna sva bila, ker najini otroci so

Prva uradna slika papeža Pija XII, ki kaže papeža v svojem cerkvenem ornatu.

Jean Marie Consigny, se bo poročila z Geo. Palmer Putman, ki je bil soprog znane avijaticarke Amelie Earhart, ki se je ponesrečila z zrakoplovom pred par leti.

Joseph A. Padway, odvetnik za A. F. of L. je pričal pred senatnim odborom, da radni delavski odbor protežira samo CIO.

kar dva tedna divjali, nisva vedela, kaj jim je, posebno pa na hčerko, ker je vedno pripravljena mamici pri gospodinjstvu pomagati. Zadnje dneve pa jo še videli nismo, tako da smo prav mislili, da nas več ne ljubi. Pa, oh, kako sva se zmotila. Ko prideva v SDD to so bile take slike, da nam bodo ostale za vedno v spominu. Neopisno, kako smo se prestrašili ko smo videli te krasne slike naših ljubih otrok, naših dobrih prijateljev in znancev in sorodnikov. Ne moremo povedati, kakšen je bil ta trenutek.

Najlepše se zahvalimo vsem, ki ste k temu pripomogli. Najsrčnejša hvala bodi družini Zadnik iz 93. ceste za najboljšo in tolažljivo kapljico, ki so jo nama preskrbeli in darovali, da so se jezički namočili, pa srca razveselila. Enako se zahvaljujemo vsem tukaj podpisanim: Mr. in Mrs. Frank Mlach, Jennie Zadnik in hčere, družina Fred Stanich, družina Frank Filipis, Mr. in Mrs. Anthony Mauser Jr., družina Frank Ivancic, družina Joseph Frank, družina Mary Kljun, družina John Mauser, družina Milijo Pigot, Anton in Pauline Zadnik, Mr. Frank Obljubek, družina Frank Siskovec, družina Joseph Klinec, družina Joseph Simec, Mr. Tony Vatovec, Mr. Bill Draeger, družina Frank Krašovec, družina Mike Bisaj, družina Prince, družina George Poje, Mr. in Mrs. Andy Kljun, družina Frank Pozar, družina John Pozar, družina Joe Globokar, družina Zaletal, družina John Urankar, dr. Anthony Perko, družina Martin Hrvot, družina Andy Ule, družina John Vatovec, družina Janek, družina Karlo Znebel, družina Frank Bulinich, Mr. in Mrs. James Janek, družina Frank Lukac, družina Frank Firem, družina Joseph Mikuse, Mr. Anthony Abram, Mr. in Mrs. Joseph Abram, Mr. Joseph Silk, družina Anton Race, družina John Peterka, družina Mike Mahne, družina Anton Zala, družina Rudi Rozanc, družina Frank Kure, družina Anton Novak, družina Steve Kersevan, Mr. Joseph Gerk, družina Martin Frank, Mr. Jacob Opara, Mrs. Rose Frank, družina Frank Magdalene, družina Leopold Kresovec, John in Jean Novak, Mr. in Mrs. Ukmar, družina Rudolph Cergol, družina G. Hospodac, družina Mike Mahne Jr., družina Joe Criscancic, družina Andy Testan, Mrs. Hammer, družina Frank Stautihar, Mr. in Mrs. Frank Pultz Sr., družina Joe Pultz, družina Kaucic, družina Martin Vatovec, družina Johan Samsa, družina Martin Firem, družina Frank Mahne, družina Tomazie, Mr. in Mrs. Lukac, družina Anton Candek, Mr. in Mrs. Alvin Carroll, Mr. in Mrs. Ted Lorah, Mr. Frank Volk, družina Tony Vatovec, Mrs. John Cergol, družina Cergol, družina A. Zaleznekar, Mr. in Mrs. James Honcik, družina Matija Mahne. Najlepša hvala pevkam Albina Znebel in Vik-

torija Zabukovec.

Srčna hvala vsem skupaj, in ako smo slučajno kakšno ime izpustili, prosimo da nam oprostijo.

Mr. in Mrs. Anton Rusijan, 13701 Benwood Ave.

—V Trst je prišla vest o nesreči in čudežni rešitvi, ki se je zgodila v Indijskem oceanu nedavno. Potniška ladja "Conte Verde" je izvršila na svojem zadnjem potovanju eno edinstvenih rešitev, kar jih je mogoče zamisliti in ki so po pravici vsi in še posebe rešene smatrali tudi za pravi čudež. Nesreča se je zgodila, ko se je ladja opeljala iz Manile na Filipinih v Singapur na svoji poslednji vožnji, ki se bo završila v Trstu. Vest o nesreči in čudežni rešitvi so poslali v Trst po radiju, kjer je vzbudila mnogo interesa. Dne 10. aprila je jutraj ob 6:30 neznano kako padel natak Anton Čebular s parnika v morje. Njegovega padca ni na žalost nihče opazil in parnik je odrzel mimo ponesrečenca, ki je v njem videl edinega rešitelja iz razburkanih valov. Z vsakim momentom se mu je upanje vedno manjšalo, saj tudi upravičeno, ker zelo malo je bilo upanja, da bi se prav v njegovi bližini pojavil nov parnik, ki bi ga mogel rešiti. Čez eno uro so na parniku že opazili, da ni bilo nikjer Čebularja, kar se je vsem zdelo sumljivo. Po vsem parniku so ga pričeli iskati, toda zaman. Poveljniku ladje se je zazdelo, da je mogoče Čebular padel v morje in se je odločil obrniti ladjo in odpluti na dozdnevno mesto nesreče, čeprav je ladja bila v tem času že 25 milj daleč. Ob 9:30 se je ladja že nahajala na mestu nesreče in opazovalci so si prizadevali odkriti ponesrečenca. Na srečo in veselje so kmalu opazili Čebularja, kako maha v pomoč ne daleč od parnika. Ladja je zavezila v neposredno bližino in mu vrgla rešilni pas in spustila rešilni čoln. Ladja je po tem dogodku nadaljevala potovanje z zamudo 4 ur. Čebular je v razburkanem morju vztrajno plaval. Kljub velikemu naporu je njegovo zdravje popolnoma dobro. Rešitev je prišla Čebularju kot čudež, saj si revež ni nadejal, da bi se ladja vrnila, ko je že zginila z obzorja. Sreča in naključje sta hotela, da se je poveljnik odločil okreniti ladjo in dospeti točno na kraj nesreče.

DNEVNE VESTI

Dr. Dafeo, varuh kanadskih petork, je tožen

North Bay, 25. maja. Proti dr. Dafeo, ki je prinesel na svet znane kanadske petorke in je bil njihov varuh vseh pet let, je bila vložena tožba. Tožbo sta vložila oče in mati petork, češ, da ju je dr. Dafeo "zasramoval." Dr. Dafeo je bil aprila meseca sprejet v "Cirkus svetnikov in grešnikov" v New Yorku, in pri takih sprejemih se vselej zgodi kaj "mečnega, kar pa ni žaljivo. Predsednik dotičnega kluba, ki je bivši governor Hoffman, se je izjavil, da dr. Dafeo s sprejemom ni imel ničesar opraviti. Oče Dionne pravi, da ne želi denarne odškodnine od zdravnika, nač na naj ga prosi ožupšenja.

250,000 oseb pozdravilo nadškofa v New Yorku

New York, 25. maja. Včeraj je bil slovesno ustoličen novi newyorški nadškof Most Rev. Francis Spellman. Newyorška nadškofija ima v Ameriki največ katoličanov, katerih štejejo nad en milijon. Iz Washingtona je dospel papežev delegat, da je osebno ustoličil novega nadškofa. Pred katedralo in na cestah, ki vodijo k njej se je zbralo nad 250,000 oseb, da vidijo novega nadškofa. Pri ustoličenju je bilo navzočih 51 škofov in nadškofov ter nad 300 monsignorjev.

Angleška kraljica-vdova v avtni nezgodi

London, 25. maja. Angleška kraljica-vdova, mati sedanjega kralja, bi bila kmalu ubita v avtomobilski nezgodi, ko je njen avto zadel v predmestju Londona v neki trk. Kraljica je dobila večje poškodbe, vendar bo okrevala. Novico so sporočili angleškemu kralju v Kanado. Voznik truka ni bil aretiran, ker je policija mnenja, da on očitno ni povzročil nesreče.

Gen. Franco je dobil vse orožje lojalistov

Paris, 25. maja. Francoska vlada je izročila generalu Francu vse orožje in drug material, katerega so lojalisti na svojem begu iz Katalonije odnesli v Francijo. Lojalistom je francoska vlada zaplenila vse skupaj in poslala material generalu Francu. To se je zgodilo na podlagi prijateljske pogodbe, ki je bila sklenjena med Španijo in Francijo.

Kaj se je zgodilo s češkim zlatom v Angliji?

London, 25. maja. Visok vladni uradnik se je včeraj izjavil v angleškem parlamentu, da mu je neznan, kaj se je zgodilo s češkim zlatom, ki je bilo naloženo v Angliji. Čehi so imeli tam nekako za \$30,000,000 vrednosti zlata. Mnogo sumijo, da angleška vlada ni storila nobenih korakov, da bi preprečila, da ne pride to zlato v nemško posest, kar se je najbrž tudi zgodilo.

Delavska federacija za tretji termin

Springfield, Mo., 25. maja. Missouri Federation of Labor je na svojem zborovanju sprejela resolucijo, s katero se odobrava tretji termin za predsednika Roosevelta, katerega imenujejo "prijatelja delavcev."

Vlada začne s preiskavo radijske nesreče

Washington, 25. maja. Posebni mornariški odbor je bil sestavljen, ki naj dožene, zakaj se dve zaklopnici na zadnji strani submarina nista zaprli, da je prišla voda v submarin in povzročila nesrečo. Tehniki so mnenja, da so se zaklopnice kaj pokvarile ali pa da je moštvo zaklopnice pozabilo zapreti, ko se je submarin začel potapljati. Vsa stvar je jako skrivnostna, ker submarin Squalus je bil najmodernejši submarin ameriške vojne mornarice, opremljen z najmodernejšimi tehničnimi aparati.

MALI OGLASI

Dve mirni

in poštene ženske iščete stanovanja tri ali štiri sobe s kopalnico. Obe sta zaposleni. Kdor ima kaj primernega naj pusti naslov v uradu tega časopisa. (123)

Oswaldove cene

V petek, soboto in ponedeljek
Suhe šunke, ft.21c
Sveže šunke, ft.21c
Teletina za pohanje, ft.21c
Prašičevina za pohanje, ft. 17c
Bologny, ft.17c
London šunka, ft.27c
Živi springerji, grahasti, 3-4 ft. težki31c
Očiščeni piščanci, ft.31c
Olje, No. 77, gal.79c
Jello, 3 za14c
Cookies, 2 funta25c

Trgovina bo zaprta v torek ves dan. Se priporočam

Louis Oswald

17205 Grovewood Ave.

Prodaja se

radi odhoda iz mesta gostilna, kjer se toči fino pivo in highball. Katerega veseli ima lepo priliko. Tudi stanovanje je zraven. Zamenja se tudi za mali truk ali za avtomobil v dobrem stanju. Za naslov vprašajte v uradu tega časopisa.

Pri nas dobite

lepe grahaste piščance, 3-4 funtov težke po 27c ft. Kokoši 4-6 funtov težke po 24c funt. Najboljše domače suhe klobase po 28c ft. Male suhe šunke po 19c ft. Teletina za filo 18c ft. Teletina za pohanje po 26c ft. Govedina za pečenje 24c ft. Lepa zaloga doma soljenega in prekajenega mesa. Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

V najem se da

stanovanje, ki ima štiri sobe, kopalnico in tudi garaža na razpolago. Vprašajte na 6424 Spilker Ave. (124)

SPECIALS

Fri. - Sat. - Mon.

Good Solid Bananas, lb. 5c

New Red No. 1

Potatoes, 10 lbs.23c

Fresh Roll Butter, lb.25½c

Fresh Selected Eggs, doz.17½c

Fresh Boneless Blue Pike Fish, lb.29c

We Have a Very Low Price on Carling's 6% Beer.

Ask us.

SPECH FOOD STORE

1100 E. 63rd St.

RAZPRODAJA

novih, floor sample RADIIIII:

—Philco, Zenith in RCA.—

Do 50% popusta!

Požurite se takoj!

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave. ,

819 E. 185th St.

IMAMO

električne ledenice, pralne stroje in radio — Popravljamo vse te stvari v vaše zadovoljstvo!

SAILOR RADIO SERVICE

807 East 152d Street

poleg Perušek Furniture Store

Liberty 8369

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHIŠTVOM

Pohištvo in vse potrebščine za dom

6612 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 2978

NAZNANILLO

Vsemu cenjenemu občinstvu nove vzorce za obleke in površnike. Naročite vaše obleke sedaj. — Se priporočamo.

CHAS. ROGEL

6526 ST. CLAIR AVE.

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Ave.

Telefon: ENdicott 3113

Ignac Slapnik, st.

OVIETILČAR

6102 ST. CLAIR AVE.

HEnderson 1126

TREBUSNE PASOVE IN ELASTICNE NOGAVICE

imamo v polni zalogi. Pošljamo tudi po pošti.

MANDEL DRUG CO.

15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

SLOVENSKO PODJETJE BLISS ROAD COAL & SUPPLY CO.

Najboljši premog in drva. Poddružje KEMORE 0808

23290 ST. CLAIR AVE.

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Moram ga dobiti in odvzeti nihilistu, — moram za vsako ceno.

Dolgo je stal in razmišljal a nato se nasmehne.

—Tako bom ubil dve muhi z enim udarcem, — reče on, — ako se mi posreči najti Mihajla Bakunjinu, da zgrabim velikega zarotnika, potem ni dvoma, da me bo car imenoval za policijskega ravnatelja.

—Mihajlo Bakunjin! — vzklikne on, — tako se imenuje divjačina, ki jo bom preganjal dan in noč, brez mira in počitka.

On sleče hitro svojo domačo obleko ter se obleče.

Ni mogel več ostati v sobi, moral je iti na ulico, na sveži zrak, med ljudi.

Ni se oziral na slabo vreme, hitel je dalje brez cilja, a v možganih je imel samo eno misel:

—Kako se nam polastim pisma, ki je v rokah Mihajla Bakunjinu?

Ko je komedijant Andrija Jagodkin stopil s Franjo v kočijo, da ju odpelje na kolo-dvor, se je njegova žena polagoma zavedla od začudenja.

Bila je še vedno omamljena. Danes jo je zadel udarec za udarcem.

Ničesar sluteč je prišla k modistini in vzela ponarejen stotak, da plača klobuk.

Tedaj jo nenadoma zgrabi tajni policist.

Napol mrtvo je privedel Franjo v ječo.

Tam so jo zaprli v grozno ječo.

Sedaj je imela časa razmišljati o svojem življenju — spomnila se je, kako je stopila v to življenje, na pot zločinov, da bi postala srečna in bogata. A sedaj — sedaj je bil konec!

Tedaj se nenadoma odpro vrata njene celice, uradnik vstopi ter jo odvede.

—Vi ste svobodni, — ji re-

če — vaš soprog vas čaka zunaj.

V trenutku si ni mogla Franja razlagati, kako je uspelo Jagodkinu, da jo reši.

Vedela je, da je bila kriva, da je razpečevala ponarejene bankovce — vedela je, da jo čaka težka in dolga ječa.

Šele ko se je nahajala poleg svojega moža in ko je videla njegov zvižčen nasmeh, je vedela, da jo je rešil z zvižajo.

Sedaj je sedela poleg njega v vozu, sedaj je šele lahko vprašala, kaj se je zgodilo.

—Evo, vidiš, otrok moj, — reče komedijant ter se udobno nasloni na blazino, — jaz znam in morem marsikaj. Posrečilo se mi je, da sem storil to, kar se ni še nikomur posrečilo. Rešil sem te iz Petro-pavlovske trdnjave. Sedaj morava pobegniti ter se skriti, da naju ne bo mogel nihče najti.

Franja je bila srečna, da se je zopet nahajala na svobodi toda obenem ji je bilo tesno pri duši — videla je da se nahaja sedaj popolnoma v pesteh svojega moža, ki ga je sovražila in ki se ga je hotela iznebiti.

—A sedaj, otrok moj, — reče komedijant z nasmehom, sedaj boš videla, da te nisem poročil iz sebičnih razlogov temveč iz ljubezni.

Franja ne odgovori.

—Sedaj boš šla z menoj — reče on. — Ako hočeš, te bom odpeljal v kako veliko mesto, in ustvarila si bova eksistenco. Ako ima človek tako lepo ženo — se nasmehne on — se mora vse posrečiti. Kaj ne, golobica, podpirala me boš pri vsem?

—Priznavam ti odkrito, da so najina sredstva sedaj omejena. Imam sicer precej lepo vsoto s seboj, toda to bo komaj zadostovalo, da osnujeva svoj novi posel.

—Najin novi posel? — odvrne Franja začudeno ter pogleda postrani komedijanta.

—Seveda, draga moja žena — odvrne Jagodkin — posel nama bo cvetel, ako mi boš pomagala.

—Vpeljala se bova pod kakim zvanečim imenom v fino pariško ali londonsko družbo, možje te bodo slavili, ležali ti bodo pred nogami, a ti, hahaha, ti boš vse vodila za nos.

Franja zmaje z rameni.

Četudi ni temu nasprotovala, da spozna s pomočjo svoje lepote bogataše, vendar ni hotela delati vsega tega samo radi grdega, starega in zasovražena človeka.

—Evo moje roke — reče Andrija Jagodkin. — Obljubi mi, da se boš borila z menoj.

—Kaj? Ti se obotavljaš? Nočeš? Ali je to odkrita na poved vojne?

—In če bi tudi bilo tako? — reče ona.

—Ne pozabi žena, — zašepeče on, — da se še vedno nahajava v Petrogradu in da te lahko odpeljem tja, od koder sem te rešil.

—Nikar ne grozi, dragi moj — reče Franja ter zmaje ravnodušno z rameni. Ti veš prav dobro, da si izgubljen, ako se bom nahajala zopet v rokah policije.

—Jaz sem bankovce samo rapečevala, toda ti si jih tiškal, a to je zaslužilo kazni.

Jagodkin krične zamolklo od jeze.

Ko čija je dospela med tem do kolodvora, odkoder so odhajali vlaki v Pariz.

Komedijant skoči z voza, poda Franji roko ter ji pomaga stopiti z voza. Toda mesto, da bi šla za njim, je ona obstala.

—Torej ti nočeš iti zmenoj? — reče komedijant. — Nikar me ne jezi! Sicer bi lahko pozabil, da imam v resnici vzrok preprečit zasledovanje. Ti veš, da je moja jeza strašna.

—Ne bojim se tvoje jeze — odvrne ona. — Toda da se boš lahko mirno razgovarjal z menoj, bom šla s teboj v čakalnico.

Trenutek nato sta vstopila v elegantno čakalnico prvega razreda.

Natakar pride k njima ter ju vpraša, kaj ukazujeta, a Jagodkin naroči čaj.

—Sedaj sva sama — reče Jagodkin — povej mi odkrito kakaj nočeš iti z menoj.

—Že mnogokrat sem ti povedala, da te ne ljubim, da te sovražim, da si mi neprijeten in da nočem ostati pri tebi. In četudi bi šla s teboj v inozemstvo, povem ti odkrito, da bi te pri prvi priliki zapustila.

—To je vsaj odkritosrčno, — odvrne Andrija Jagodkin — toda odvoli, draga moja žena, da te opozorim na nekaj, kar bo prekrizalo tvoje račune.

Ne pozabi, da si moja žena in da imam pravico do tebe.

Franja se glasno zasmee.

—Pravico? — vpraša ona.

—A kje boš iskal svojo pravico?

—Odpeljal si me iz Petro-pavlovske trdnjave z zvižajo. Sam se boš moral skrivati, ker te bodo preganjali, kako me boš mogel tožiti?

Komedijant se ugrizne v ustnico.

—Ali je to tvoja zadnja beseda? — vzklikne on. — Ali naj sam odpotujem?

—Da — odvrne Franja. — Sicer pa nimaš več mnogo časa, potniki že vstopajo v vlak za Pariz.

Jagodkin je tudi sam spoznal, da nima več časa. Zagrešil je težek zločin, — omamil

in zaprl je policijskega ravnatelja — to ga bo stalo glavo, ako ga zgrabi.

On se jezno dvigne ter pogleda svojo ženo.

—Čas teče, — vzklikne on — odhajam toda ne triumfiraj prezgodaj. Odšel bom sedaj, nočem in ne morem te potegniti s silo v vlak, toda prišel bo čas, ko bom nenadoma stopil pred tebe in poklical na odgovornost.

—Moje prijateljstva nisi hotela, dobro torej, od tega trenutka dalje sva sovražnika.

—Napovedujem ti boj na nože.

—Na nože! — vzklikne Franja in gre k vratom.

—A sedaj — na svidenje! On odide hitro iz čakalnice in Franja je videla, kako je vstopil v vagon prvega razreda.

Gledala je za vlakom, dokler ni izginil v daljavi.

Nato se globoko oddahne.

—Sedaj sem svobodna! — vzklikne zmagoslavno. — Sedaj hočem uživati življenje, izprazniti čašo radosti do dna.

Ona premisli, kaj ji je storiti. Domov se ni mogla vrniti, toda vendar je sklenila ostati v Petrogradu.

Denarja sicer ni imela, zato sklene, da si pridobi večjo vsoto denarja in odide nato v Pariz ali London, da bi tam živela popolnoma neodvisno in razkošno.

Njen položaj je bil sicer obupen, toda vendar se je smejala.

—Brez strehe sem torej? — Ne vem, kje bom spala?

Toda ne bojim se!

—Lepa žena najde vedno zatočišče. Malo sreče — in vse bo v redu. Tvoja vloga, Franja, še ni dokončana.

Naznanilo otvoritve

V soboto 27. maja bomo odprli svojo lastno
DELIKATESNO TRGOVINO

v kateri bomo imeli vedno polno in svežo zalogo razne
grocerije, mrzlega mesa, sladoleda, cigar, cigaret, tobaka, razne mehke pijače itd.

ZASTONJ! Na otvoritveni dan v soboto dobi vsak
odjemalec en funt fine kave zastonj, če kupi za \$1.00
blaga ali več.

Toplo se priporočamo za obilen obisk naše trgovine in jamčimo točno in prijazno postrežbo.

JOE MLAKAR ML.

843 E. 222d St., Euclid, O.

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gotak zrak, para, vroča voda, plin,
olje, air conditioning. — Poprav-
ljamo vse vrste furneze in boilerje.
NOBENE GOTOVINE TAKOJ.
PLACATE V TREH LETIH

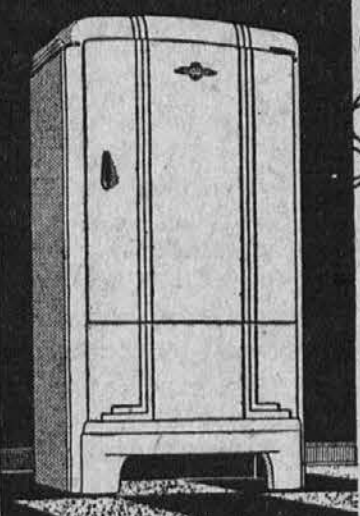
Urad in razstava vseh predmetov
na

715 E. 103d St.
Glenview 9218

Vprašajte za našega zastopnika Štefan Robash

SEE THIS SENSATIONAL NEW 1939
"Super-Value 6"

A GENUINE
FRIGIDAIRE WITH THE METER-MISER
at a New Low Price

Full 6 Cu. Ft. Capacity, 11 1/4 Sq. Ft. Shelf
Area. 6 lbs. Ice, 63 Ice Cubes, Dulux Ex-
terior Finish.

Full 6 Cu. Ft. Size ... Brand New 1939 Model
BUILT AND BACKED BY GENERAL
Only 149.75
EASY TERMS!

V tej pristni Frigidaire "Super-Value 6" dobite isti enostavni mehanizem ... isti svetovno znani Meter-Miser ... isti iz enega kosa jeklen kabinet ... iste najfinišne prednosti kakovosti in delovanja, kot drugi Frigidaire modeli, ki stanejo do \$100 več. Prihrani čas, denar.

Super-Freezer, avtomatična izpušitev pladnjev za led, Meter-Miser, 5-letni protekcijski načrt, za katerim je General Motors — in še mnogo drugega.

Oglejte si to fino kakovost, poceni ledenica, ki vam bo dala na leta zanesljivo postrežbo. Oglejte si jo v naših prodajalnah. Vprašajte za lahka odplačila, ki vam jo postavi v vašo niso samo za nekaj centov na dan.

Vi plačate samo \$5.00 na mesec in mi vam pripeljemo ledenico takoj.

ELEKTRIČNA LEDENICA SE SAMA IZPLAČA
NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

ENdicator 3634
KENmore 6750

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika

Let EVERY Grave
BE REMEMBERED
with Flowers

TUESDAY
MAY 30

NAZNANILO

Direktorij Slovenskega delavskega doma, 15335 W-
terloo Rd., Cleveland, O., naznanja vsem delničarjem
in društvom delničarjem Slovenskega delavskega doma,
da se vrši

izvanredna delniška seja

korporacije SDD dne 2. junija 1939 (v petek) radi za-
dave prizidka novega poslopja kegljaških, balnearskih
prostorov ter dodatnega bar-rooms za avditorij.

Seja se prične točno ob osmih zvečer v avditoriju
SDD. Vabi se vse delničarje ter zastopnike društev
delničarjev (kateri so bili zastopniki na zadnji redni
seji), da se te važne seje udeležijo.

Direktorij SDD.

ZA VAŠE RAZVEDRILO

Priporočam se, da obiščete naše prostore,
kjer dobite vsak čas fina jedila in dobro pijačo.
Na razpolago kegljišče in prostor za piknike.

JOHN CESNIK

340 St. and Vine St., Willoughby, O.

V BLAG SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI NAJINE
BLAGE POKOJNE MATERE

ROSE TERČEK

KI JE ZA VEDNO ZATISNILA SVOJE MILE OČI
DNE 26. MAJA 1939

Tri leta je že minilo,
kar počivaš v hladni zemlji;
duh pa Tvoj živi med nami,
pozabiti Te ne moreva.

Spavaj mirno v zemlji tih,
draga mati ljubljena,
v raju svetem duši Tvoji
daj plačilo večni Bog.

Zalujoči ostali:

JOSEPHINA, hči, in FRANKIE, sin

Cleveland, Ohio, 26. maja 1939.

V BLAG SPOMIN

DESETE OBLETNICE SMRTI PRE-
LJUBLJENE POKOJNE NAŠE
SOPROGE IN MATERE

Metode Rossa

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči
dne 26. maja 1929.

Let deset je že minilo,
kar počivaš v hladni zemlji;
duh pa Tvoj živi med nami,
pozabiti Te ne moremo.

Spavaj mirno v zemlji tih,
draga mati in soproga,
enkrat bomo se združili
vsi pri ljubemu Bogu.

Zalujoči ostali:

Rafael Rossa, soprog
Alice, Dorothy in Rose, hčere
Cleveland, Ohio, 26. maja 1939.

Vabilo na KONCERT

ki ga priredi

MLADINSKI PEVSKI ZBOR "KRALJIČKI"

V NEDELJO 28. MAJA OB 3:30 POPOLDNE

v SND v Maple Heights, O.

Po koncertu bo ples, za katerega bo igral orkester Sunny Ray